

IN VINO VERITAS

Blacks

Să ne-așezăm pe scaune înalte,
pocalele să curgă în șuvoi,
iar vinul fierb va face să exalte
tot ce gândim adesea despre noi!

Suntem bărbați și fără de păcate,
iar dreptul de-a fi primii îl avem
în axiome nejustificate
pe care le păstram ca un totem.

Din cand în când, cuprinși de adevăruri
privim în fața noastră obsedant.
Vedem doar munci ce ne promit simboluri,
dar să-i urcăm e-un gând cam delirant!

Simțim în noi voința tremurândă
cum zburdă în al nostru habitat,
Dorința de „mai sus” și de izbândă
ne pune-n creier pasul limitat.

Nepregătiți suntem pentru urcușuri
pe care le dorim spre-al vietii pisc
și știm că ne așteaptă lunecușuri
și că Singurătatea e un risc!

Așa că ne dorim să ne-nsoțească
un Înger detașat de un destin,
prin ochii de femeie să privească
al nostru pas spre-un pisc diamantin.

Ne asumăm că vom păstra în toate
o dragoste aşa cum s-a născut
când v-am cedat a noastră jumătate
ca să formăm un "tot" de Absolut.

Dar vă mintim, c-așa ne este firea,
și nicimăcar putere nu avem
de a păstra în suflete simțirea
pe care am legat-o în tandem.

Suntem și tupeiști fără măsură
când vă promitem miez de răsărit,
ca mai apoi, cu-a timpului ștersură,

POEZII ONLINE

să dăm minciunii noastre licărit.

Rămânem restanțieri la promisiune
și vă mințim că bine iar va fi
de nu vom fi părtași la fisiune,
esența unui vis a o jertfi.

Dar acceptați a noastră "epopee"
când bine știți că nu gândim curat,
că regândim conceptul de femeie
și-o facem într-un mod denaturat.

Putem să ridicăm a noastră scuză,
să acuzăm eroarea din trecut
când am decis că fi-vom călăuză
iar voi șerpași pe-un drum necunoscut.

Când voi urcați cărând a noastră soartă,
încovoiate până la leșin,
Dacă greșim, interna voastră hartă
ne corectează pasul clandestin.

În brațe voi purtați mereu copiii
și-i învățați ca să privească sus,
să înțeleagă că-i în legea firii
să dovedească drumul nesupus.

Mai târâiți căruțul cu bagaje
cel încărcat cu treburi din cămin
pe care le-am cedat prin elagaje
să nu ne-încurce și să vă umbrim.

Suntem grăbiți și uneori ne-întoarcem
vă reproșăm că pasul vi-i prea lent,
și-atunci căsătoria o desfacem
și ne mândrim c-o facem cu talent.

Dar mai apoi vedem că-n rătăcire
urcușul nostru pierde din avânt,
Vă rechemăm fricoși de o pieire
ce o simțim în nări și în cuvânt.

Alunecăm spre hăul fără viață
ce se întinde fad și delirant,
Speranța înăuntru ne îngheată
când resimțim căderea pe versant.

Dar, nu știm cum, ne prindeți iar de mâna

POEZII ONLINE

așa cum ați făcut-o în trecut.
Când ne opriți căderea în țărâna
în voi simțim un sprijin Absolut.

Vă mulțumim că ne opriți căderea
Noi, ce cădem fără măcar să știm...
Și că în voi ne regăsim puterea
de-a continua urcușul ce-l dorim!

"Suntem bărbați și fără de păcate",
Dar noi am pus la adevăr căluș
și-am acordat gândirii eronate
preemțiunea propriului urcuș.

Că am greșit în grava apreciere
e-un corolar la vina ce-o avem
și vom purta în suflet o durere
că vanității i-am stat la cherem.

Vă mulțumim, noi cei rămași alături,
cei mulțumiți că ritmul nu-i alert
că împreună am găsit resorturi
ce ne-au ferit de viață în desert.

Ajunsî acolo, pe-ale vietii creste,
vom cerceta noi piscuri-n orizont
și nimeni nu va fi ca să conteste
de vom alege-n viață un nou front.

Și împreună vom porni feeric
păstrând în suflet tot ce-am câștigat
stindardul căsniciei, ezoteric,
va flutura pe-al muntelui regat.

De-acolo cerceta-vom împreună
ce am putut în doi să cucerim,
iar Fericirea cu a ei cunună
va proteja ce-a fost și ce dorim.